

Ăn Bánh Lạ Chúa Giêsu, sống sống đời đời.

19/08 – Chúa Nhật tuần 20 Thường Niên năm B.
"Thịt Ta thịt là của ăn, và Máu Ta thịt là của uống".

Lạ Chúa: Ga 6, 51-59

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân Do-thái rằng: "Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sống đời đời. Và bánh Ta ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống". Vì vậy người Do-thái tranh luận với nhau rằng: "Làm sao ông này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?" Bởi vì Chúa Giêsu nói với họ: "Thịt, Ta ban cho thế gian các người: Nếu các người không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các người sẽ không có sự sống trong các người. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta ban cho kẻ ấy sống đời đời sau hết. Vì thịt Ta thịt là của ăn, và máu Ta thịt là của uống. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta, thì ở trong Ta và Ta ở trong kẻ ấy. Cũng như Cha, là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống như Cha, thì kẻ ăn Ta, chính người ấy cũng sống như Ta. Đây là bánh từ trời xuống. Không phải như cha ông các người đã ăn manna và đã chết, ai ăn bánh này thì sống đời đời".

Các bài suy niệm CHÚA NHẬT 20 THƯỜNG NIÊN - B

Lạ Chúa: Cn. 9, 1-6; Ep. 5, 15-20; Ga. 6, 51-58

1. Lễ mừng thánh

-CHUYỂN KẾ : Trên mặt chiếc thuyền buồm chèo người đi cày, có một bà mẹ trẻ goá chồng, mang theo một đứa con thơ còn đang bú sữa mẹ. Sau khi đi được một tuấn, thì mặt trời bỗng tắt nắng lấp lánh làm biển đen ngòm dè dè, con thuyền bỗng sóng đánh tấp tể và cột buồm bỗng gãy

Từ đó, con thuyền phải lên bờ trên mặt biển trong nháy mắt. Lễ mừng thánh trên tàu hệt như cơn kiêu. Nháy mắt người trên thuyền bỗng chết đuối và biển quăng xuống biển. Vào mặt buổi sáng người ta phát hiện ra bà mẹ kia đã chết đuối, đang khi đứa con bên cạnh vẫn còn sống. Thì ra bà này trước khi chết đã dùng dao cắt đứt ngón tay út và cho con bú máu mình thay cho dòng sữa.

Câu chuyện trên là hình ảnh tuyệt vời tình thương của Chúa Giêsu khi lập bí tích Thánh Thể. Ngài là Tấm Bánh được ban cho loài người: Bánh là một lễ mừng thánh có thể ăn được và cho người ăn được sống. Bánh không sống cho mình, mà luôn sống vì người khác và cho người khác. Chúa Giêsu từ bỏ mình là Bánh, nghĩa là Ngài từ bỏ chính mình, hy sinh bản thân

mình để cho loài người được sống.

**Rồi cứ Mình máu Chúa là đón nhận chính sự sống của Chúa Giêsu LÀ LỜI BAN SỐNG:"
Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai Tôi, và Tôi sống như Chúa Cha thì nào, thì kẻ ăn
Tôi, cũng sống như Tôi mà được sống như vậy".**

Chính khi rước lễ, là chúng ta được sống như Chúa Giêsu, sống trong Chúa Giêsu và sống cho
Chúa Giêsu, như cành nho chỉ được sống là như hút nhựa sống từ thân cây nho.

Đôi lúc rước lễ mang lợi ích thiêng liêng, thì không phải chỉ cần có sự chu đáo bề ngoài, mà
còn phải góp phần thân tình với Chúa sau khi đón rước Ngài. Cần tránh thái độ lên rước lễ do thói
quen, do sự thúc bách của hoàn cảnh, nên thiếu sự chu đáo và thiếu đi thoả mãn thoả
kết hiệp với Chúa sau khi rước lễ. Ngày nay nhiều người rước lễ, nhưng phần đông rước lễ cách
khô khan: Bỏ giây phút Thánh Lễ ngay Thánh sau khi rước lễ, vội vàng ra ngoài lấy xe để còn lo
chuyện làm ăn hay vui vẻ ăn nhậu với bè bạn. Vì thế mà việc rước lễ trở thành nhằm chán, mất
lễ nghi hình thức bên ngoài: rước lễ chỉ là việc đi lên đón nhận và ăn một tấm Bánh Thánh, thay
vì để được góp phần Chúa Giêsu Thánh Thể. Thật ít có vị khách quý nào lại bỏ quên nhà tiếp đón
cách lịch nhứt nhứt Ngài!

***SUY TƯ VÀ QUYẾT TÂM THỰC HÀNH: Vì thế, dù siêng năng rước lễ, nhưng người tín hữu
vẫn không góp phần Chúa, VÌ KHÔNG ĐƯỢC NGHE VÀ THỰC HÀNH LỜI CHÚA, LÀ BÁNH
SỐNG NHƯ MÌNH CHÚA, NÊN không nhận được sự sống thần linh của Ngài, để được
bổn bỉ nên con người mới. Vì vậy, sau nhiều năm theo đạo, chúng ta cảm thấy mình
vẫn chỉ là mình với những thói quen và tật lệ như cũ! VỮNG CHỮ CỜ.**

**TÔI QUYẾT TÂM ĂN-NHAI VÀ NUỐT LỜI CHÚA NHƯ MÌNH MÁU CHÚA ĐỂ CÓ SỰ SỐNG
MỚI, VÀ TÁI SINH TRONG THÂN KHÍ CỦA NGÀI.**
